

De zwarte hand op de Grebbeberg

Uit: Sampo Nr. 9

een verslag van Angelique Steensma

De Rijn en de Grebbeberg vormden in de 2^e wereldoorlog een belangrijke verdedigingslinie. Hier waren troepen gestationeerd die onder andere veel tijd hebben besteed aan ijshakken van het onder water gezette land. Ook werden loopgraven gegraven door vele jonge mannen die niet wisten wat hen hier nog te wachten zou staan, er heerste veel angst en onzekerheid.

Op 9 en 10 mei 1940 werd hier hard gevochten en honderden soldaten kwamen hierbij om het leven. Voor hen is een monument opgericht op de Grebbeberg pal tegenover het ereveld waar de soldaten begraven liggen.

Precies achter dit monument bevindt zich de plek waar ons werk begon. Compleet vastgezet tussen de zuil met een grote klok erop en een muur als een halve cirkel er omheen, bevindt zich het instroompunt¹ waar op 25 april 2009, 8 mensen zich verzamelden onder leiding van Nicolaas de Jong om zich voor te stellen aan de Landschapsdeva,² door de stemming van het moment improviserend te zingen met als ondersteuning de muziek vanuit de daghoroscoop van de Grebbeberg. We zongen harmonieus en gingen lang door, vooral omdat er een zware energie werd gevoeld door de deelnemers en het moeite kostte om deze om te vormen. Door te zingen puur vanuit hartekracht, kregen kleuren en liefdeskrachten de kans in beweging te komen. De horoscoop van dat moment liet ook vele harmonieuze verbindingen zien.

Na het zingen liep ieder rond om te voelen wat er leefde. Ik liep naar de graven, maar voelde direct dat ik hier niet hoefde te zijn voor het werk. Toch ging ik langs de lange rijen, witte grafstenen en bezocht daarna een gebouwtje waar een tentoonstelling is over het oorlogsgebeuren. Via het instroompunt liep ik in de richting van het transformatiepunt,³ welke is gelegen in het bos, en voelde direct een enorme zwaarte. Ik gaf me over aan het gevoel, ging helemaal voorover gebogen lopen en voelde me alsof ik grote hoeveelheden militairen op mijn nek meenam naar het transformatiepunt. Heel duidelijk ervoer ik de schreeuwende behoefte aan erkenning en verlossing. Op een uitzichtpunt over de Rijn (zie foto) werd duidelijk hoeveel de Rijn heeft geleden. Het Rijnwezen liet me schoonheid zien die vertroebeld is door fabrieken, elektriciteitskabels en vieze lucht. Ik verlangde naar het zien van de mooie natuur en zag koeien grazen op de uiterwaarde en mijn hart deed pijn.

Na de lunch deelden we onze ervaringen en gingen we aan het werk op

het transformatiepunt. We gingen werken in de ondersferen⁴ die bestaan uit 9 lagen die we één voor één doorwerkten. Voor we beginnen beschermen we ons met een spreuk. We leven ons in doordat we bij elke laag een inleiding horen van Nicolaas waar de laag voor staat en het bijbehorende ritme lopen in een cirkel om het transformatiepunt heen. Daarna zingen we een spreuk en gaan dan improviserend zingend de laag in. Hierbij kun je dan de wezens uit deze laag ontmoeten, ofwel iets ervan dat met jezelf, je eigen dubbelganger correspondeert. Door liefdevol te zingen naar elke laag en zijn wezens, en hen eraan te helpen herinneren wat de eigenlijke zin is van dit deel van de aarde, help je de betreffende laag te reinigen en kan er een bepaalde mate van transformatie plaatsvinden.

De eerste drie lagen kenmerkten zich door harmonieus gezang dat een tegenwicht bood aan de zwaarte die er werd gevoeld. Bij elke laag waren we lang aan het zingen en we ervoeren dat er veel tijd nodig was om de vast zittende energieën in beweging te brengen. Ook was duidelijk te merken dat vele wezens en overledenen zich met ons verbonden om op te worden genomen om vooral erkend te worden in hun lijden. Het was alsof we een ruimte creëerden door ons gezang waarin de liefdeskracht zich kon openbaren die uit ons stroomde en dat de tegenkrachten zich gesnapt voelden in hun werkingen en hen tegelijkertijd de kans werd geboden zich om te vormen.

In de 4^e laag kom je bij de tegen-vormgeesten die er voor zorgen dat wij negatieve beelden maken van fysieke dingen: hierdoor kunnen lege hulsels ontstaan. De zinloosheid van het bestaan drukt zich hierin uit. Te ontwikkelen in deze laag is je ik tussen centrum en omgeving heen en weer te doen bewegen. Hier kwam het Rijnwezen voor het eerst op in mijn beelden. Ik vermoed dat dit het Rijnwezen is omdat de verbinding van dit wezen met de Rijn zo duidelijk werd gelegd in mijn beelden. Het Rijnwezen keek uit over de Rijn en had de handen schuin naar opzij naar beneden toe gericht. Het was een treurig tafereel omdat het machteloos moest toekijken naar de duizenden soldaten die langs trokken, hun dood tegemoet, en hieraan niets kon doen. Door ons gezang kon het Rijnwezen in zijn kracht komen en gingen langzaam de handen omhoog alsof het weer mee kon gaan doen met het gebeuren. Het was een hele mooie ontmoeting en het Rijnwezen was een enorme steun voor me in de volgende lagen die nog moesten komen en die nog sterker werden qua negativiteit. Zonder het Rijnwezen was ik nooit zo beschermd geweest en kon ik doorwerken. Patrick nam een wit licht waar als liefdes-substantie die we hier vormden met ons gezang en zich met ons verbond. Nicolaas ontmoette de tegen-vormgeesten van het internet en daarna die vanuit Venus, welke het chemtrail-web veroorzaakt. Deze wezens zijn erop uit webben om de aarde heen te spannen die leeg zijn en niet op waarheid berusten. In beelden werd het Nicolaas duidelijk dat de menselijke ik-kracht die zich verbindt in gemeenschapsopbouw veel sterker en reëler is dan een elektromagnetisch web dat ons van de kosmos probeert af te sluiten. Bastiaan heeft tijdens landschapswerk in Duitsland de vraag van het Rijnwezen

gekregen iets te doen met haar kwaliteiten in verband met de ik-impuls van Europa. Het was mooi te merken dat vele van ons het Rijnwezen hadden waargenomen en vragen bij ons los maakte hier mee te werken.

De 5^e laag is de laag van de tegen-bewegers die zorgen voor snelle groei zoals van een zwam. Hier kan je innerlijke rust ontwikkelen in nederigheid. Ik voelde me van binnen hol worden en uitdrogen. Voor me zag ik een zwart gat waar aan weerszijden rode planken omhoog staken alsof er een schip was gezonken en alleen nog een paar planken uitstaken. Ik kreeg opeens van de rode planken een soort kap achter me, beginnend bij mijn schouderbladen tot boven mijn hoofd uitstekend. Ik voelde me trots en sterk als een koning over dit gebied. Alles werd groen en vruchtbaar om me heen. Patrick en Nicolaas namen beide een sterk opwellende stuwkracht waar. Nicolaas volgde de kracht naar boven en zo kon hij het wezen hierachter stimuleren deze kracht aan de reguliere geestwereld als een kelk aan te bieden en zo zijn wilskracht in waarachtigheid aan te wenden, zodat er meer waarheidsgevulde beelden zouden kunnen ontstaan. Patrick nam het Rijnwezen waar die zich meer ging verbinden met ons, wat zich toonde in mistige sliertstromen die door het bos naar ons toe stroomden met hierin gouden lichtpuntjes. Ook in deze laag was het zingen harmonieus en krachtig maar niet dwingend. Het voelde alsof steeds meer energieën zich konden omvormen en vele geesten zich door ons naar het licht konden bewegen en zo verlost worden. Het leek op een grote schoonmaak en veel dingen vielen op hun plaats door ons werk. Ghislaine heeft zich ook het grootste gedeelte van de tijd bezig gehouden met het opruimen door soldaten naar het licht te brengen. Ook werden door haar in een grote lichtbundel potten en pannen waargenomen alsof er een grote schoonmaak plaats vond.

De 6^e sfeer is die van de vuur-aarde. De tegen-wijsheidsgeesten zorgen voor gewaarwordingen en wil welke aanzet tot lijden. Hier liggen de oorzaken voor onder andere vulkaanuitbarstingen en aardbevingen. Te ontwikkelen is hier een stevig ziele-midden. Ik nam een zwarte zuil waar die door ons gezang omgevormd werd naar een witte en waar omheen prachtige sluiers ontstonden van groene, blauwe en lichtgele kleuren. Andere deelnemers hadden ook een soort zuil waargenomen met veel mooie kleuren eromheen die een verbinding vormde met de kosmos, alsof de tegen-wijsheidsgeesten mee gevoerd werden om te verzachten.

De 7^e laag is die van Lucifer. Hier keren de tegen-tronen elke aardse eigenschap om in zijn tegendeel. Dit schept wantrouwen tussen mensen uit begrip. Te ontwikkelen is hier onderscheidingsvermogen door terughouding van de wil. Ons gezang was zo mooi dat je je afvroeg of het klopte wat we zongen en of het wel echt vanuit hartekracht werd gezongen. Zo ontstond een gesprek met Lucifer over vrijheid, waarheid en waarachtigheid. Dit vond hij niet leuk, en wilde liever stukjes illusie aan ons voorhouden, maar toch doorkleurde ons zingen zijn sfeer en zorgde voor oprichting van zijn wezen die af en toe weer in zakte en dan weer werd bijgevormd.

Het rijk van Ahriman, de bijbelse satan, betreed je in de 8^e laag, die van de versplinteraar, welke de oorzaak is van strijd en disharmonie. Te ontwikkelen is hier beweging en beleving van het ik in de ziel. Ik werd direct bij mijn gezicht gepakt door een zwarte hand die uit de aarde te voorschijn kwam, om mij mee te trekken de aarde in, maar ik kon blijven staan door vooral krachtig te blijven zingen. Meteen stond het Rijnwezen als bescherming bij me en ik voelde duidelijk hiervan steun. Door kleuren te zingen, kon ik een soort gesprek aan gaan, maar ik moest vanuit mijn hart blijven zingen. Ahriman gaf even toe hoe moe hij was en liet mijn gezicht een beetje los, maar begon meteen weer zijn grip te verstevigen. Door roze te zingen over mijn gezicht hield ik het zacht en kon ik het volhouden. Toch kon ik ondanks de angst die ik voelde sterk en stabiel in mijn bekkenschaal staan, maar dit betekende wel dat ik veel liefdeskracht en kleuren in het zingen moest brengen. Ook riep ik alle hulp aan vanuit de geestelijke wereld en een hele rij van gouden gezichten openbaarde zich boven de bomen. Patrick liet zich wel naar beneden trekken en in een worsteling met Ahriman slaagde hij erin liefdeskrachten in deze sfeer te laten komen, hetgeen voornamelijk lukte door de samenwerking met Christus, die hij hier nadrukkelijk om hulp had gevraagd. Gevolg was dat de sluiers van het Rijnwezen in de wereld van Ahriman liefde konden komen brengen. Ook Nicolaas nam de grip waar van Ahriman op de wereld als een spin met 4 poten die de aarde vasthoudt. Door ons gezang begon het lijf goud op te kleuren en vormde het een hart. De boodschap was hem te respecteren in zijn heerschappij over de fysieke wereld mits hij zich liet omvormen naar het licht zodat de mensheid hier ook nog aan mee kon groeien. Dit weten vond hij niet leuk. Ons gezang was echter krachtig. Ook werd het Nicolaas duidelijk dat Ahriman Europa belangrijk vindt maar dat er in Europa veel bewustzijn leeft en het niet makkelijk is hier bij te komen. Elbert nam de versturende kracht waar in de vorm van ijzeren zwarte staven die slordig in de aarde stonden en de energie blokkeerde. Doordat hij zich ging concentreren op de liefde die hij voor alle mensen voelde in de kring, kon hij lichtheid brengen in deze laag.

De laatste laag is de ontmoeting met de tegen-seraf die leeft in haat, diepe duisternis en veroorzaakt hierdoor zwarte magie. Te ontwikkelen in deze laag is innerlijke overgave en liefde. Ik deed mijn ogen dicht en werd meteen vanaf mijn kruin gespleten en voelde het razendsnel door me heen gaan tot al voorbij mijn hart. Godzijdank pakte Nicolaas me beet en kon ik blijven staan. Ik was bang maar bleef door zingen vanuit mijn hart. Ook direct waren Moeder Aarde en het Rijnwezen er om me te beschermen. De hand van Nicolaas op mijn linker schouderblad voelde erg beschermend en langzaam kon ik witte vleugels ontwikkelen en zag veel paars om me heen. Uiteindelijk kon ik in een kruis gaan staan dat ik al zingend gecreëerd had en voelde me beschermd. Het was een klus om staande te blijven en ook de volgende dag voelde ik nog de splinging. Cisca ontmoette ook Moeder Aarde, haar grote idool, tussen hen ontstond een innige ontmoeting als na een lang uit elkaar-

zijn. Iemand anders van ons voelde de liefde uit de vorige laag veranderen in haat en onbegrip voor elkaar. Door te zingen vanuit pure zachtheid en oordeelloze overgave was de laag hanteerbaar. Bij Nicolaas toonde de tegen-seraf zich als een draak die liet zien dat hij de zwarte magiër Taotl was geweest in Zuid-Amerika. Taotl was verzot op goud. Hij werd gedood doordat zijn hart werd uitgesneden zoals hij dat ook bij mensen-offers liet gebeuren. Op de plaats van zijn hart was nu een gouden lichtende bol ontstaan, gevangen in ijzeren banden. Deze werd door de tegen-seraf beschermd omdat dit het nieuwe Jeruzalem bleek te zijn, het shamballa, dat pas van hem kon worden verlost als de mensen hun hogere ik-krachten hadden gevormd en de aarde zou zijn omgevormd. Elke keer als hij tot zwarte magie werd geïnspireerd, hield hij de aarde-ontwikkeling en daarmee zijn eigen bevrijding tegen. Door het morele ontwikkelingswerk van de mensen zou hij uit kunnen groeien tot een regulier en groot engelwezen. Nicolaas nam hierbij vormen waar die nog moeilijk te begrijpen waren. Bij Patrick was de draak bezig tegen de groep aan te brullen. Patrick begon liefde in zijn bek te zingen waardoor duidelijk werd dat alleen door totale overgave in rust, liefde en vertrouwen, je karma op je te nemen, en dit via een kruisdood heen door te werken, je kunt komen tot het proces van de opstanding die de dood overwint. De draak was door deze verlossingstendens ook blij, want hij kon, en ging ook, mee. Ook het Rijnwezen speelde in deze laag weer een cruciale rol, waaruit volgens ons uitsprak hoe belangrijk de Rijn is voor onze huidige cultuur. In de groep ontstond het gevoel dat het Rijnwezen duidelijk een vraag bij ons neerlegde om te werken met haar kwaliteiten, ook doordat het al eerder aanwezig was bij landschapswerk in Duitsland. Kennelijk is het mogelijk impulsen door te geven via de Rijn en door te laten werken door Europa. Er is nog veel te onderzoeken.

Het eindritueel

Nadat we onze ervaringen hadden gedeeld, was het tijd voor het eindritueel. Ieder van ons kiest een laag waarvan hij een beleving wil uitwerken in klei met de vraag erbij: Wat zou je deze plek willen wensen of schenken, uitgaande van de laag van jouw keuze? Hierin zit een omvormend gebaar als steun en bekrachtiging voor het transformatiepunt: het bevat offerkracht en is daardoor gevuld met liefdessubstantie, de quint-essence, het 5e element, waarmee de elementwezens van de vier natuurrijken weer verder kunnen werken. Eén voor één bieden we ons eigen kleibeeldje aan en wordt het in een kring om het transformatiepunt gezet, waarbij je jouw wens uitspreekt voor de plek met eventueel een gebaar. Dit wordt door alle groepsleden dan uitgesproken en het gebaar nagebootst. Zo ontstaat er een kring van beeldjes (zie foto).

Ik koos ervoor de 8^e laag uit te kleien, de laag van Ahriman, en vormde 3 schalen met in het midden een stervorm. De schalen dienden als opvang- en omvormingsgebaar voor liefde en licht vanuit de kosmos om op aarde te

kunnen werken, maar ook als basis om het kwaad aan te kunnen. Omvorming van het donkere naar het licht door mijn hart en vanuit mijn basis, zo heb ik de 8e laag ervaren en hopelijk in klei kunnen uitbeelden.

Als allerlaatste zongen we de kleuren vermiljoenrood, roze, heldergroen en kobaltblauw. Het zingen van de kleuren heeft een helende werking op de plek, wat je kunt waarnemen doordat dit wordt opgezogen door de aarde. Tenslotte wordt een sluier van mauve gezongen vanuit de nieren als een kring om ons heen. Tijdens het zingen nam Ghislaine waar hoe weer soldaten in groten getale langskwamen, maar nu lopend in een rustig tempo. Na het zingen namen we afstand van de plek en ervoeren we de enorme bedrijvigheid die was ontstaan door ons werk. We liepen nog naar het uitstroompunt om te voelen wat daar was gebeurd omdat dit punt in directe verbinding staat met het transformatiepunt. Op het uitstroompunt staande, werd mij duidelijk dat ik in de weg stond want er stroomde veel energie en het was niet nodig nog iets te doen, het werk was af – althans voor nu.

Het landschapswerk zorgt bij mij voor een gevoel van verbondenheid met het gebeuren in de wereld en met de mensen en ik ben blij een bijdrage te kunnen en mogen leveren. Ik sta niet voor mezelf te zingen maar zing voor de natuurwezens en iedereen die tijdens de oorlog daar vreselijke dingen heeft beleefd, door me in te beelden wat op deze plek gebeurd is. Het was duidelijk te merken dat liefde als genezende substantie kan worden gebruikt om zielen te verlossen, om problemen helder te krijgen en om te vormen. Maar ook het helder krijgen van de eigen problemen en worstelingen. Ieder van ons leverde een unieke bijdrage, volledig vanuit zijn kracht en mogelijkheden, en maakte een persoonlijk proces door. Voor mij is de verbinding met de geestelijke wereld altijd weer duidelijk voelbaar en ben ik blij met deze ervaring.

Noten:

1. Het instroompunt is een aangrijpingspunt van de landschapdeva van het door haar beheerst gebied. Dit punt is waar te nemen als een zuil van levenskrachten. Als je met ontofocuste blik kijkt, kun je een soort broeiende warmte-substantie waarnemen. Door bij het instroompunt met het improviserend zingen en met de horoscoop van dat moment, vertaald in klank en ritme, op

een instrument te spelen, kun je je voorstellen aan de deva en aan de daar levende en werkende elementwezens die soms ook gewekt moeten worden. De deva ontvangt namelijk vanuit de levenswereld deze klankstroom en brengt deze de aarde in, om hier opgevangen te worden door gnomen en ondines (aarde- en waterwezens) die deze klanken over het landschap verspreiden in hun eigen ritme. Ook dansen de ruimtefeëën deze klanken naar de 2 andere punten nl. transformatie-en uitstroompunt. Zo ontstaat een klankgevolle atmosfeer, echter in de levenswereld, dus onhoorbaar voor het fysieke oor.

2. Landschapsdeva's zijn engelwezens afkomstig van Moeder Aarde. Zij beheersen een stuk land of ook een groter landschapsysteem zoals een provincie of land of zelfs nog groter zoals een stuk continent. Boven hen staat de opperdeva, ook een licht-luchtwezen. Zij brengt gevoelige knooppunten om de aarde tot klank uit kosmische klanken en trilling via levenskrachtveldlijnen (leylijnen) die de aarde omspannen en met levenskracht verbinden. De landschapsdeva individualiseert deze klanken naar het gebied dat zij beheerst.

3. Transformatiepunt. Dit is het andere aangrijpingspunt van de landschapsdeva van het door haar beheerste gebied. Dit punt wordt gekenmerkt door veel beweging, warmte en ritme. De gebeurtenissen die zich afspeelen in het landschap en dat wat er komt aan levensklanken vanuit de kosmos, kan hier worden verteerd en omgevormd. In het Finse scheppingsepos, de Kalevala, wordt gerept van de veelkleurige, draaiende sampo; het schild dat leven schept en omvormt. Dit is het transformatiepunt, een lotusbloem van de aarde. Als in een landschap iets mis is, is aan het transformatiepunt vaak te merken.

4. Wat betreft de ondersferen: Zoals er 9 bovensferen zijn, zijn er ook 9 ondersferen, tegensferen onder de aarde waarin de tegenhiërarchische engelwezens heersen samen met gevallen elementenwezens. Het zijn sluiers van verduistering die veroorzaken dat we in veel levensgebieden tegenwerkingen kunnen ervaren. We kunnen daardoor niet het geestelijke door de aarde heen zien. De bedoeling van ons werk is dat we deze tegenwezens in hun werking trachten te doorzien en het werk dat zij op die plek hebben verricht. Elke keer proberen we dit inzicht te krijgen door deze wezens met improviserende zang in het bewustzijn te roepen. Het geeft de mogelijkheid aan de tegen-engelen en elementalen om zich om te vormen en weer mee te kunnen komen in de reguliere ontwikkeling, waardoor hun werkingen kunnen worden ontkracht. Laag 1 is de laag van de tegen-engelen in stenen en gewelven. Laag 2 is de laag van de tegen-aardsengelen in de vloeibare aarde. Laag 3 de laag van de tegen-persoonlijkheidsgeesten in aardgas. Laag 4 de laag van de tegenvormgeesten. Laag 5 de laag van de tegen-bewegers, Laag 6 de tegen-wijsheidsgeesten, laag 7 een tegen-troon (Lucifer), laag 8 een tegen-cherub (Ahriman) en laag 9 een tegen-seraf.

Zie verder het boek 'Werken met Elementenwezens' door Nicolaas de Jong.